

afwezig

wat ben je mager in de jas die aan de kapstok hangt
zo stil in de schoenen die je niet meer draagt

nooit hoor ik voeten vegen zoals vroeger
het geluid van thuiskomst is vervlogen

je lach kent al te lang geen echo meer en
je gebaren zijn verdwenen in je handen

de lepel met je naam blijft liggen in de la
het beddenlaken kreukelt halfbeslapen

je vraagt niet en je wacht niet op mijn antwoord
je leest de liefde niet meer die ik schrijf

toch kom je dagelijks voorbij en
denk ik soms je stem te horen

onverwachts maar altijd welkom
blijf je mij aanwezig

Marieke van Leeuwen herinneringsconcert 2017
voor de Essenhof